

rømmelse er i Virkeligheden ligeledes tidligere gjort af det konservative Partis daværende Ordfører, Professor Birck. Altsaa ogsaa paa dette Punkt vilde det ærede Medlem Hr. Vesterager ved at have efterset Professor Bircks Udtalelser have været nødt til at indrømme, at det Krav, han her stiller med Hensyn til at naa til fuldstændig Klarhed over Udgifterne, er uigennemførligt. Professor Birck udtalte sig med meget stor Aabenhed og Ærlighed om, at det i Virkeligheden var ganske umuligt bestemt at sige, hvor meget Lovforslaget vilde komme til at koste. Det ærede Medlem vil finde det i Folketingstidende for den 16. Januar 1920, Sp. 2883—84. Jeg vil anbefale det ærede Medlem at gennemlæse disse meget vel overvejede og paa statistiske Tal vel grundede Udtalelser.

Som en fuldstændig Modsætning til disse Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Vesterager om Klarhed over de økonomiske Byrder, der kan følge af dette Lovforslag, staar jo det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser. De gik til den modsatte Yderlighed. I en Replik overfor de Betæneligheder, jeg for mit Vedkommende paa mit Partis Vegne havde udtalt ved paa det nuværende Tidspunkt, under de vanskelige økonomiske Forhold og med den Nedgangstid, der venter os, in mente, at gaa til alt for store og for Samfundet uoverkommelige Udgifter, gav det ærede Medlem den gode Trøst, jeg kan sige det gode Raad, ja, jeg kunde fristes til at sige det noget mefistofeliske Raad til Regeringen, aldeles ikke at tænke over Udgifterne, men blot sige som saa: „Spørgsmaalet er slet ikke, om man vil belaste Samfundets økonomiske Bæreevne ud over, hvad det formaar, men udelukkende, hvilket Mod man har med Hensyn til at tilvejebringe en socialøkonomisk Udligning i Landet. I det Omfang, hvori man har Mod til at gennemføre denne Udligning, har Landet ogsaa økonomisk Evne til at bære det“. Jeg vil indrømme, at lige saa, jeg kan godt sige: overdrevent fordringsfuld det ærede Medlem Hr. Vesterager var med Hensyn til at kræve, at vi skulde sige paa Kroner og Øre, hvad Lovforslaget vilde koste, lige saa, jeg kan næsten sige: uhyggelig fordringsløs var det ærede Medlem Hr. Rode med Hensyn til de økonomiske Overvejelser, der i en Tid som denne kan gøre sig gældende selv overfor i øvrigt meget ønskværdige sociale Lovforslag som dette. Thi hvad betyder i Virkeligheden det ærede Medlems Udtalelser oversat paa almindelig godt Skatteyderdansk? De betyder ganske simpelt dette: Kære Regering, gennemfør ganske rolig en Lov som denne

af social Karakter, selv om den er nok saa dyr, uden Hensyn til, hvad det koster, ud fra den Betragtning, at man altid ved at udskrive de fornødne Skatter vil kunne tilvejebringe de til den sociale Lovgivning fornødne Midler. Jeg vil indrømme, at i disse Tider skal der et meget betydeligt Mod til at indtage dette Standpunkt, men til Gengæld er det jo, maa jeg sige, lettere at være modig som Oppositionsmand end at være det som Finansminister og Indenrigsminister i et Tilfælde som dette. Jeg ved meget vel fra tidligere Tid, at det ærede Medlem ogsaa som Indenrigsminister var en optimistisk og modig Mand, saa modig, at det somme Tider fremkaldte, kan man vist sige, til Gengæld pessimistiske Anfægtelser hos det ærede Medlems daværende Finansminister. Jeg tror i alt Fald, jeg rolig kan sige, at der findes adskillige Steder i Rigsdagstidenden, der, til Trods for det ærede Medlems Rysten paa Hovedet, tydeligt viser, at der var Øjeblikke, hvor der til det ærede Medlems Optimisme svarede en meget dyb Pessimisme hos daværende Finansminister Hr. Brandes. Og jeg for mit Vedkommende vil paa ingen Maade underskrive den Opfordring om modigt at gaa løs paa Skatteyderne, som det ærede Medlem her rettede til Regeringen. Jeg tror tværtimod, der er al god Grund til, trods de stærkest mulige Ønsker om at gaa videre paa den sociale Lovgivnings Vej ogsaa med Hensyn til dette Lovforslag, at indrømme Regeringen en fuldkommen Berettigelse til at tage det størst mulige Hensyn til de Skatteydere, der skal bære de af den Slags Love flydende Byrder.

Det ærede Medlem udtalte sig ligeledes efter min Mening forbavsende skarpt mod den Tanke at tage noget Hensyn til de Kilder, hvoraf Indkomsten flyder. Det ærede Medlem kritiserede ret stærkt, at man havde foreslaaet i Lovforslaget, at de Indtægter, der flød af Formuen, skulde beregnes paa anden Maade end Indtægter, der flød ad anden Vej. Jeg vil minde det ærede Medlem om, at han her kommer i absolut Modstrid til det Standpunkt, som hans eget Parti indtog, da vi behandlede hans eget Lovforslag i 1920. Thi da udtalte den daværende radikale Ordfører Hr. Henningsen først af alle — han har Prioriteten i saa Henseende — Ønsket om, at man vilde regne Formueindkomst paa anden Maade end andre Indkomster og tage det Hensyn, at Arbejdsindkomster kunde beregnes noget højere end Indkomster, der flød af Formue, naar der var Tale om Fradrag. Det var det ærede Medlem Hr. Henningsen, der først